

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De resignatione vt Deus in nobis operetur. 6

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

G.
LIBER II.

ras, desiderium & intentio tua? Deus: Ea nimirum, vt tu maneas in me, & ego in te, vtq; meo freta auxilio diligenter ac studiose tam consilia mea, q; vota tua iuxta exigentia regulæ, statutorum consuetudinūque ordinis siue status tui perficias, cunctaque quæ ex obedientia tibi incumbunt, diligenter atque hilariter exequaris, subiectaque sis omnibus & obsequiosa: vigilas semper & orans, vt meæ valeas sanctissimæ humanitati conformari: attendens quoque quid singulis quibusq; temporibus pro te pertulerim, vt me in illo cum omni patientia ac humilitate valeas imitari, semperque cum amorosa quadam aspiratione te in diuinam essentiam meam inclines. Insuper flammigeras quasdā orationes inter dum pro excitādo spiritus seruore assumere debes: iugiterq; in corde tuo meam amarissimam passiōem, velut in fasciculos collectam habeas: eandemque quasi in membris tuis sentire coneris, omnesq; virtutes & obedientiam meam in teipsa portes, sisque pauper spiritu, deuota ac subleuata mente: & sic essentiale quandam pacem ac paradisum iugiter in te ipsa, & in corpore essentiale mundiciā habebis: & per hoc cunctarum suaeolentiū herbarū in teipsa apothecā seruabis. Ego siquidem omnium sum vulnerum medicina. H abes enim aduersus superbiā tuam, humilitē meam: aduersus auaritiam, meā inopiam: aduersus voluptates, cruciatus meos atq; dolores: & sic consequēter in alijs, prout ex mea poteris sanctissima vita & passione doceri.

Qualiter nos in Deū transfundere debeamus, vt ipse nobiscū valeat opari. Ca. VI.
O Taliter

MARGARITAE EVANG.

TAliter ergo se quisque nudare se fecit in nobilem fundum suum ad æternam veritatem conuertere, & totaliter in Deum transformandere debet, semperque cum spiritu in diuinam unionem sese inclinare: sicque unus cum Deo spiritus in ipsa diuina essentia neri, ita ut nunquam non Deum præsentem habeat. Cor insuper indominica semper passione occupet, seque iugiter in Christi imagine velut in speculo intueat, & sic transformabitur, dirigeturque per viuam imitationem in quinq[ue] sensibus suis, & in omni conuertatione sua: ita ut inueniat in eo Deus omnipotens suorum quandam repræsentationem, libereque, & absque impedimento per ipsum valeat operari. Et sic homo permanet in illa transformatione (si tamen seipsum abnegans, voluntatem, desiderium intentionemque suam in Deum transfuderit) atque ita filius Dei efficitur. Porro, quisquis istud obtainere intendit, ille strenue sequi debet consilium illud euangelicum domini, dicentis: Qui vult venire post me, abnega se metipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Qui enim secundum spiritum viuere desiderat, huic caro sua crucifigenda est. Et qui voluerit animam suam saluā facere, perdet eā, in diverso videlicet temptationibus & anxietatibus, sicque in vita æternâ custodiet eā. Insuper ad Deum suū velut filius ad patrem iugiter erit introuersus, ad implorandum incessanter auxiliū illius, & ex filiali timore malū deseret, & ex amore filiali bonis actibus insistet, diligenterque quinq[ue] sensuum suorum custodiā semper habebit, & talē de Deo atque de seipso cognitionē habebit, qualis iam ante expressa est, ut videlicet oīs animaō suā vires cognoscatur.

L I B E R II.

Teat, & suo loco restituat. Debet q̄q̄ semp̄ esse simpliciter introuersus, nō alte nimis volare, nec curiose p̄scrutari, ne a sanctissima Trinitate humiliet. Doctore quoq̄ & instructore in his habet vñ aliquē ex secretis Dei amicis: & sic ab intra quidē spiritū Dei, ab extra yō ductorē hoīem sequēt: vt sic nihil sibi proprietatis reseruet. In eo nanc̄ q̄ seip̄m humiliare potest, oīno nudus ab oībus efficit: quoniā excelsus dñs & humilia respicit, & alta a lōge cognoscit. ¶ Quisq̄ aīt taliter seip̄m humiliare poterit, ille celere habet profectū: & specialiter abintra a spiritu Dei plus docebit, q̄ oīs eū sive scripturæ, sive hoīes docere possint. Et ideo felix nimis̄ est ista humiliatio, per quā tam nobilē ac internā scientiā assē qui valemus. Certe nō est aliqd̄ tā vīle artificiū, tūi perdiscendo nō oporeat saltē vñ aut altere annū impendere. Quāto magis ergo glibet cum interna mente, obediente ac subiecta anima, & mūdo patientiq̄ corpore, in om̄i virtute & morum aptitudine studiosus esse debet, ad perdiscēdam internā scientiā illā, quā nos ipse dñs Iesus Christus et docuit & premonstrauit, ne (qd̄ absit) frustra nobis exemplū Christi sit propositum ac relictū, neve eius beneficijs ingrati esse convincamur. Cui enim multum datum est, multum requiretur ab eo. ¶ Ne vero ante porcos mārgitāmittantur, Deū rogare debemus, quatenus omnia in nobis dona sua fructuosa reddere velit, nosque iuuare, vt tales efficiamur, in quibus & per quos quicquid sibi placitum est, perficere queat. Deniq̄ licet quis per propriam infirmitatē a boni operis & virtutum exercitatione retrahatur, propterea tamen nullatenus a virtuosæ

O n recti-

MARGARITAE EVANG.

rectiorisque vitæ inchoatione, & veritatis proxima cognitione cessare & recedere deber. Dicit enim sanctus Bernardus: Quem dies scientia hic non illuminauerit, ille in perpetuum non illuminabitur: & qui ignoranter viuit, ignorante & condemnabitur. ¶ Conari ergo quisque debet ad cognoscendum in primis Deum suum, que seipsum, & ad inherendum iugiter Deo, diligenterque seipsum obseruabit, ac totis viribus erit omne id, quod nouerit impedire in sensu fluxum & inactionem Dei. Qui enim impedita vitare noluerit, illuminari non potest, nec vivere in spiritualibus rebus gustum adipisci: magnetam nauseam inde concipit, eo quod frigido sensu iustitiae cibo plenus existit. O si ex animo nos vita spirituali traderemus, & dulcedine diuinam gaudescemus, ac sacri Euangeli verba bene masticemus, nullam profecto bonorum spiritualium nauseam haberemus, quinpotius maiorem indevitæ virtuosæ ac iustæ esuriem patere mur.

Qualiter ut ad ipsum veniamus, nos ipsi dominus inuitet. Cap. VII

EI A auscultemus obsecro attentius verbis domini clamatis & dicentis: Si quis effundat interno ac spirituali gusto eum satiabo, ita nullam amplius quarumlibet rerum temporum famem patiatur: & sic eum dulcedine amoris mei ineibriabo, ut res caducas sitire amplius non possit. Venite ad me omnes qui laboratis, onerati estis, & vulneribus amoris mei sanabimur vulnera animarum vestrarum. Venite ad me.

